

Izhaja:

10. in 25. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankirati.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR.

Velja:

za celo leto 1 gold.,
po pošti prejeman
1 gld. 24 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Vsakemu svoje! Izdajatelju „Mira“.

Leto VII.

V Celovcu 25. junija 1888.

Št. 12.

Občinske volitve.

Letos imamo spet občinske volitve. Prosimo tedaj vse rodoljube, naj ne držijo križem rok, ampak naj skrbijo za to, da bojo za odbornike in župane povsod izvoljeni naši domači, slovenski možje. Do zdaj so bili koroški Slovenci preveč popustljivi, in to le v svojo škodo. Prigodilo se je večkrat, da je prišel kak tujec bogvedi od kod iz daljne Nemčije. Med Slovenci je kupil kako posestvo ali naredil tovarno ali gosplnico ali kak drugi obrt. Mož je bil s sosedi prijazen, nosil se po gosposko, znal tudi dobro pisati in brati. Naši Slovenci so ga spoštovali in rekli med seboj: „Mož je pameten in priljuden, zna bolje pero sukati, kakor nas kateri, izvolimo ga za župana.“ Tako so tudi storili; pa kaj je delal novi župan? On nema ljubezni do slovenščine. Srce njegovo ga vleče na nemško stran. Rad bi tudi svoje slovenske sosede tje potegnili. On se najraje pidaši z nemško gospodo v mestu. Ti ga naprosijo, naj se poteguje za nemščino in za liberalce. On zbere okoli sebe vse tiste, ki ne marajo dosti za slovenščino in skrbi, da se le taki izvolijo v srenjski odbor in krajni šolski svet. Tako je na enkrat slovenska občina v nemških rokah. Kjer koli se je treba potegniti zoper slovensko ali versko šolo, ali zoper jezuita itd., potegnejo Celovski nemški liberalci za tisto vrstico, na kateri imajo privezane take župane, in hitro dobijo zaželjeno podporo. Tujci govorijo v imenu Slovencev in pravijo „mi smo slovenska občina, in mi nočemo slovenskih ali verskih šol itd.“ To se raztrobi po vsem svetu, in govori se potem, da koroški Slovenci sami ne marajo za svoje pravice. To pa ni res. Oni ljubijo svoj jezik, tepe jih le to, ker tujcem preveč zaupajo in jih volijo v odbore, kjer bi morali sedeti sami domačini. Pa tudi med domačini se najdejo odpadniki, navadno bolj premožni posestniki, ki so nekaj let v Celovške šole hodili in se tam nasrkali nemškega in liberalnega duha. Naš kmet pa tega ne prevdara, ampak misli, da mora tistega v odbor voliti, ki je najbolj premožen, ki je dober v pisavi in se bolj po gosposko nosi. Tako se zgodi, da se slovenskim občinam sami nasprotniki slovenščine na čelo postavijo in potem slovenščini grob kopati pomagajo. Žalostno je to, kar se potem godi. Slovenske občine potem same pobijajo slovenske pravice. Tako ste se še le nedavno dve slovenski občini na Zili oglasile proti slovenskim poslancem, ki so se tako možato potegnili za nas koroške Slovence. Okoli Celovca je mnogo takih občin, ki so čisto slovenske, njih žu-

pani in odborniki trobijo pa v nemški rog. Vsaka slovenska beseda jim je zoperna. Take občine so Grabštanj, Medgorje, Smihel, Št. Tomaž, Trdnjaves, Žrelec, Št. Martin, Vetrinj, Žihpolje, Kotmaraves, Hodiše, Porače, Dholica itd. Ali ni to narobe svet? To ne sme tako ostati. Ne volite več tujcev in takih, ki s tujci vlečejo in se najrajši z gospodo pajdašijo, naj bojo že grajščaki ali fužinarji, naj bojo še tako učeni ali bogati. Volite le može prave slovenske korenine, ki imajo žuljave roke in med kmeti iščejo svojo tovaršijo; le taki bojo imeli srce za vas! V ljubljanskem listu „Rogaču“ smo brali pesem od nemško-liberalnih županov, katera bi bila prav primerna za naše občinske volitve. Konec te pesmi se glasi:

Kmetje, zdaj vam še to povem:
Ne zaupajte vsem ljudem!
Kdor po gosposko se spakuje,
Tak se vas že bolj sramuje.

Komur materni jezik preseda,
Tak že bolj tje k tujcem gleda;
Vas za vaše glasove prosi,
V srečo pa le bolj tujce nosi.

Kdor za vero le malo dá,
In se ne zmeni za Bogá,
Tega tud' vest nič pekla ne bo,
Ako vdari še vas čez uho.

Ne poprašujte, kdo je učen,
Ampak pogledjte, kdo je pošten;
Ne poprašujte, kdo je bogat,
Ampak le, kdo je kmetu brat.

Le kdor jezik naš govori,
In po naši veri živi,
Kdor se žuljevih rok ne sramuje,
In pravice slovenske spoštuje,

Komur je sosed kakor brat,
Kdor siromaka ne goni od vrat,
Kdor je Bogu, cesarju vdan,
Ta naj bo slovenski župan!

To pesem potrdimo tudi mi, in dostavljamo še to: Koroški Slovenci nemamo grajščakov in tovarnarjev, ne bogatašev, ne plemenitašev, tudi nemamo slovenskih mestjanov. Edine kmečke hiše in kočje so nam še ostale; le v kmečkih občinah moramo iskati svojo moč. Ako bomo še te prepustili nasprotnikom, potem se nam bo zmirom huje godilo. Skrbimo najprej, da dobimo slovenske župane, slovenske odbore po občinah; ti se bojo potem potegnili za naše pravice. Nihče jim tega ne sme braniti, ker so voljeni od ljudstva in za to postavljeni, da branijo svoje sosede. Ako hočemo slovensko, šestletno in versko šolo, bomo jo najprej dosegli, ako se naše občine vse zanj potegnejo, ako se vladi dokaže, da je ljudstvo na-

naši strani. Slovenske občine bojo sčasoma začele slovenski uradovati in tako bojo spravile naš jezik v čast in veljavo. Pa tudi v drugih rečeh in potrebah je upati, da bojo slovenski župani bolj skrbeli za svoje sosede, kakor nemško misleči možje, katere srce drugam vleče.

Opozarjamo tudi rodoljube, naj pazijo na to, kdaj bo volitev razpisana. Naj pridno hodijo gledat na občinsko tablo, da volitve ne zamudijo, kakor se je nekje zgodilo! V določenem času naj si ogledajo imenik volilcev. Ako ni pravilen, je pritožba odprta; pa zamuditi se ne sme! Dobro srečo toraj pri občinskih volitvah! Na noge rojaki!

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (Občni zbor Celovške podružnice sv. Cirila in Metoda) vršil se je dne 13. t. m. v lepem redu in pri živahni udeležbi. Počastilo nas je tudi mnogo gospodov iz dežele. V odbor so bili izvoljeni stari gospodje, le namesto umrlega predsednika, č. g. msgr. Andreja Einspielerja, se je izvolil kot novi načelnik predmestni župnik č. g. Janez Wieser. Sklenilo se je slovesno obhajati spomin 40 letnega vladanja svitlega cesarja in s to slovesnostjo združiti razkritje Einspielerjevega spomenika na Št. Rupertschem pokopališču. Predlog se je navdušeno sprejel in upati je, da ta slovesnost postane za naše razmere velika in sijajna. Tudi se je izvolil poseben odsek, ki ima skrbeti, da se Ciril-Methodova nedelja v cerkvi sv. Duha kakor lani tudi letos slovesno obhaja s slovenskim petjem in dnevu primernim nagovorom. Potem je sledila prosta zabava. Gospodje staveci Mohorjeve tiskarne odlikovali so se z ubranim petjem, g. Milic iz Ljubljane pa nas je kratkočasil z godbo na glasovirju. Vmes se je govorilo in napivalo. Tako nam je le prehitro potekel prijetni večer.

Iz Vrat. (Za slovó!) Vsi smo žalostni, da so nas zapustili č. g. fajmošter Janez Vidovic, ker jih je ljubila in spoštovala cela fara. Saj so bili pa tudi toliko skrben pastir, tako moder učnik, in tako vnet slovensk domoljub, prijatelj šolske mladine in vsacega reveža, da jih ne bomo nikoli pozabili. V desetih letih, kar so bili pri nas, so se ljudem tako prikupili, da gre le en glas po fari: „Takega gospoda ne bomo z lepa več dobili!“ Še iz drugih far so hodili gospoda poslušat, in v cerkvi je bila včasih velika gnječa. Pri naši cerkvi so marsikaj popravili in olupšali. Srečni ste Radišani, da dobite tega gospoda. Mi pa kličemo za gosp. Vidovicem: „Bog naj jih spremlja, vodi in blagoslovlja po vseh potih!“

Iz Vogrč. (Lep pogreb.) V nedeljo — 10. junija 1888 — je vsled pljučne bolezni tukaj umrla 24 let stara deklica Kamenčanka, Kratnarjeva Mica, za Celovski Uršulinski samostan izučena apotekarca. Pokopali smo jo v torek — 12. junija — kaj lepo in z vso častjo, ktero zasluži poštena devica. Že pri njenem mrtaškem odru so ji poštene deklice iz domače fare tako milo in ginljivo prepevale, kakor bi donele njih pesmi ne iz grešne zemlje, ampak iz presrečnih nebeških višav. Homrova Jera je skrbela, da je bila mrtva klosterska novinka z lepo dišečimi venci skoraj vsa pokrita.

Častitljive Uršulinke so svoji novinki kaj lep venec iz Celovca poslale. Pristrčna zahvala vsem! Celovške gospé nune so že poprej za deklico, koja nima več matere, materno skrbele, in ji v njeni hudi bolezni še marsikaj želčnega iz Celovca dopošljale. In dekcle pri Bogu, gotovo prav goreče za-nje prosí, naj bi skorej dobile namestnico, ktere tako živo potrebujejo. Tudi pri pogrebu so domače ovenčane device tako otožno milo zapele, da so marsikoga svitle solze oblile. Mi pa, ki smo bili pričé deviškega pogreba, sklepamo spis z besedami neumrljivega škofa Slomšeka: „Dasiravno izprhnelo — Tud' deviško bo telo, — Veličastno in veselo — Črez vse druge vstalo bo.“

Iz Železne Kaple. (Kako se je obnašati pri pogrebih?) Od nekdanj so pobožni kristjani odkriti hodili in lepo molili, kedar so mrliča spremeljali k zadnjemu počitku. Liberalci so upeljali pa novo šego, da hodijo za mrličem pokriti in se med potjo o različnih rečeh pogovarjajo; na dušo pokojnika noben ne misli. Ta razvada se je ugnjezdila tudi pri Kapelski gospódi. Zato so naš gosp. župnik Muden to prepovedali in menda rekli, da ne pojdejo s pogrebom in da bojo rajši mrliča pred mirodvorom počakali, ako se ljudje pri pogrebih ne bojo odkrivali. To je pa naše nemške liberalce tako razjezilo, da so postavili g. fajmoštra v slaboglasno Beljaško „D. A. Zeitung“. Mi katoliški farani pa g. župniku čisto prav damo in jim štejemo še v čast, da jih napada tisti Beljaški list, kteremu je naša slovenščina in naša poštena duhovščina toliko na poti. Žalostno za vsacega slovenskega duhovnika, če bi bil tako nesrečen, da bi ga ta list hvalil!

Iz Bilčovsa. (Pranganje. Volitve. Šola.) Naš priljubljeni župnik č. g. B. Gradičnik imajo usmiljenje z vsakim siromakom, pa še več skrbijo za čast Božjo, zato imamo vsako leto tako lepo pranganje na dan sv. Rešnj. Telesa. Tudi letos so naši pevci prav lepo peli, in belo oblečene device so v lepem sprevodu hodile za nebeškim jagnjetom in častile kralja nebeškega. Naša fara je še pobožna, pa tudi slovensko narodna; zato nas boli, da naš župan menda nema nič prave ljubezni do slovenščine. Ker pridejo letos nove volitve, izberimo si prav slovenskega župana, saj imamo več takih mož. To je posebno potrebno zato, ker mislimo spet prositi za slovensko šolo in jo bomo tudi dobili, ako obljuje ministra Gautscha niso prazne pene!

Iz Kotmarevesi. (Pol ure na okrajnej sodnji v Celovcu. Dokaz, da pritožbe slovenskih poslancev zaradi koroških razmer niso pretirane.) Nemško-liberalni poslanci neustrašenim zagovornikom koroških Slovencev, slovenskim poslancem iz sosednih dežel, kaj radi očitajo, da so njih pritožbe zaradi uravnave šol in sodnij med Slovenci na Koroškem pretirane in neresnične. Resnica pa je, da so vsi dokazi, s kterimi so vrli slovenski poslanci zavrnilo tako očitjanje, le majhen odstotek slučajev, ki se vršijo v tem smislu od ure do ure in dan za dnevom. Dne 17. aprila t. l. sem imel opraviti kot pričra na okrajnej sodnji v Celovcu. Ko čakam nekaj časa, pride med tem slovenski kmet pravice iskat s pritožbo proti nekemu zaradi telesnega poškodovanja. Priprosti, nemščine nezmožni kmetič

začne gosp. sodniku po slovenski pripovedovati, kako in kaj se je zgodilo. Sodnik ga srpo gleda, in ko je bil kmetič nekaj časa govoril, nad njim zavpije: „Ich versteh kein Wort.“ „Jaz ničesa ne zastopim“, in gotovo bi bil moral kmetič kar oditi, ako ne bi bila njegova hči, ki je z njim prišla, za silo nemški znala. Kako se potem tako poslovanje vrši, je marsikom znano. Ali bi bilo čudo, če bi človeku ne zavrela kri po žilah v takem slučaju? In s položajem koroških Slovencev tako lepo zadovoljni, od Nemcev in nemškutarjev izvoljeni deželni poslanec g. dr. Abuja imel je ravno takrat ob drugem slučaju priliko pripraviti se, kako zares lepo je oskrbljeno za koroške Slovence. Moral je namreč on, ker ni bilo moč dobiti tolmača, opravljati službo tistega, v sporazumljenje neke priče s sodnikom. Morda spozna on, da to ravno ni pravica; pa kaj, dr. Abuja je rojen Slovan, poslanec dr. Foregger pa pravi: da Slovani nimajo pravnega čuta! Častitim gg. slovenskim poslancem, katerim bodo koroški Slovenci za bratsko pomoč hvaležni iz dna srca, pa kličemo: ne nehajte se potegati za nas; odrinite zastor, ki ga stavijo naši nasprotniki pred oči merodajnih krogov, in ako slednjic spoznajo, kaj je pravica, še tisti, ki zanikajo Slovanom „pravni čut“, takrat bode Avstrija, kakor srečna družina, ktere udje zadovoljni živijo med seboj v miru, ki je podlaga blagostanju človeštva. Kar pa zadeva uravnave šol na slovenskem Koroškem, mislimo da je toliko dokazov, kolikor šol, da so trditve gg. slov. poslancev resnične, kajti tudi na dvorazrednici v Kotmarivesi je nastavljen slovensčine nezmožen učitelj, rodom Nемец. Nemškemu sulferajnu pa, kteremu „že res preseda zatrzjevati, da mu za ničesa drugoga ni mar, ko za nemške otroke“, bi pač ne bilo treba vsiljevati svojih grošev tudi našej šoli, v kterej nemških otrok ni, zavoljo svojih treh članov, ki jih ima v Kotmarivesi, katerih edini Nемец (namreč g. podučitelj) domačin ni, drugih dveh eden pa še nemški ne zna, med tem ko šteje družba sv. Cirila in Metoda samo v Kotmirskej fari nad 100 udov.

Iz Št. Lenarta na Zili. (Birma.) Lepo je bilo, kako smo sprejeli mil. g. knezoškofa, ko so prišli v naše kraje, da delijo zakrament sv. birme. Lepo je bilo videti belo oblečene device, potem požarne brambovce; možnarji so pokali, zvonovi peli in razhiš so vihrale zastave. Le škoda, da mil. g. knezoškofa nismo razumeli, ko so govorili otrokom v nemškem jeziku. Zvečer je bila bakljada in pod oknom mil. g. knezoškofa so zapeli nekaj slovenskih pesmic. Birmovanih je bilo kakih 200 otrok.

Iz Vrbske okolice. (Huda poštarica in slovenske tiskovine.) Nek mlad mož je šel na pošto v Podravlje in prašal po dvojezičnih tiskovinah. Gospodična pa, ki tam pošto oskrbuje, se je izgovarjala, kakor se navadno zgodi, da takih tiskovin nihče ne mara in ne tirja. Ko je pa Slovence še nekaj ugovarjal, začela je nad njim kričati in vpiti, da je bilo kaj. Tako se strahuje ljudstvo, ki tirja svoje narodne pravice. Marsikteri se zboji in se ne upa več tirjati slovenskih tiskovin. Potem se pa poudarja, da dvojezičnih tiskovin ni treba, češ, da jih nihče ne tirja. Ako se ne bomo pritožili pri poštnem vodstvu v Gradcu, se bodo nam naše pravice še nadalje kratile. Zatorej Slovenci! tirjajmo odločno, kar nam gre, ako se nam

pa ne vstreže, obrnimo se s pritožbo do poštnega vodstva v Gradec s prošnjo, naj zaukaže poštarjem po Slovenskem, da nam izročujejo tiskovine, kakoršne smemo po pravici tirjati.

Iz Ljubljane. (Slovensko društvo.) Dosti dolgo smo bili v Ljubljani brez političnega društva. Zdaj so pa gospodje dr. Bleiweis, dr. Vošnjak, Murnik, Svetec in drugi rodoljubi osnuli tako društvo, ki bo menda že v kratkem delovati začelo, ker je od vis. vlade že potrjeno. Želeti bi bilo, da bi se tudi koroški rodoljubi mnogobrojno upisali v to društvo, ter odboru naznanjali svoje pritožbe in želje. Društvo se mora namreč potegovati za pravice vseh Slovencev in zato mora z rodoljubi raznih pokrajin v vedni dotiki ostati. Pri vas na Koroškem še najbolj potrebujete politične brambe, ki vam jo zamore dati to društvo. Vaše domače boritelje, kakor čujem, s tem uničiti skušajo, da jih trgajo in smešijo po svojih listih; še v socialno življenje hočejo zatositi mržnjo in sovražstvo. Tukaj v Ljubljani se pa ne zmenimo za take lističe, kakoršni izhajajo v Celovcu, Beljaku in Celji; odborniki našega novega društva lahko povzdignejo svoj glas za koroške Slovence, kajti tako daleč smo, hvala Bogu, že dospeli, da se v Ljubljani Slovanu ni treba bati nemških fanatikov; tukaj smo mi gospodarji na domači zemlji! Le obračajte se toraj, če se vam kaka krivica zgodi, do „slovenskega društva“, to bo že vedelo, kam se ima pritožiti!

Od sv. Ane v slov. goricah. (Kresovi na čast sv. Cirilu in Metodu.) Bliža se nam praznik slovanskih aposteljnov sv. Cirila in Metoda, ki sta Slovanom največa dobrotnika, kajti prižgala sta jim luč sv. vere in položila temelj slovanski književnosti. Zato jima nikoli ne moremo zadosti hvaležni biti. Na moj predlog so že lani nekteri Slovenci na Štajerskem in Koroškem zažgali na predvečer več kresov. Upam, da se to zgodi tudi letos, in da se ta navada med Slovenci za zmirom ukorenini. Posebno potrebno je to na nemški meji, da pokažemo očitno pred svetom svojo vernost in svojo ljubezen do materne besede, in do slovenske domovine. Naj se zgodi!

Kaj dela politika.

Ko so razni časniki po oficijoznih brzojavkah posnemali poročila, da se nemški cesar vedno bolj počuti, dostavil je „Mir“: „pa malo jih je, da bi to verjeli“. In res je kmalo potem prišla vest, da je cesar Friderik umrl. Nemčija zgubila je možatega, pravičnega cesarja in hrabrega vojskovodjo. Mnogo jih je, ki so Friderika više cenili, kakor starega cesarja Viljema. Na prestol se je vsedel Friderika starejši sin Viljem. O njem se pravi, da je poseben prijatelj Bismarku. Odslej bo torej spet Bismark vse vladal, dokler bo, saj je tudi že star. Novi cesar zatrjuje, da hoče mir ohraniti, pa takim besedam ni dosti verjeti. Kaj kuha Bismark, se bo zdaj kmalo pokazalo, ker ima proste roke, odkar je oči zatislil njegov nasprotnik cesar Friderik. Sploh kaže vse bolj na vojsko, kakor na mir. Rusi utrjujejo Varšavo. Tudi so dodelali veliko železnico v srednjo Azijo do Samarkanda. Zdaj lahko v naglici postavijo veliko

vojsko na indiško mejo in tako strahujejo Angleže. Na Francoskem pa general Boulanger od dne do dne bolj slovi; hočejo ga imeti na čelu, da bo vodil Francoze proti Nemcem. Tudi naš cesar hoče na vse pripravljen biti, zato morate delegaciji, ki ste zdaj v Pešti zbrani, za vojaške potrebe dovoliti 47 milijonov posebnega kredita. Dobro znamenje to ni. Pa bolje bi skoraj bilo, da se prej zgodi, kar se zgoditi mora, da dobimo vsaj po končani vojski stalen mir in da nam ne bo treba več vsako leto toliko milijonov dajati za vojne priprave. Vender letos še ni treba misliti na vojsko, taka reč potrebuje časa in velikih priprav. — Bolgarskemu knezu se nič dobro ne godi. Zdaj se je sprl s svojim prvim ministrom Stambulovom, kateri mu je bil največa podpora. Brez Stambulova se bo knez težko obdržal, ker ima mnogo nasprotnikov v deželi. — Govori se, da je Rusija sklenila s sv. očetom pogodbo, po kateri bo morali tudi katoliški duhovniki po celi Rusiji sv. mešo brati in vse druge molitve opravljati le v staroslovenskem jeziku. V Črnigori je taka pogodba že v veljavi. — Pri volitvah v Belgiji je zmagala katoliška stranka. Dobro! — Deželni zbori se imajo sniti mesca septembra. — Izvažanje kónj v tuje dežele je spet dovoljeno.

Gospodarske stvari.

Kako popravljamo plesnive sode?

Pri nas je zelo napaka udomačena, da izpraznjenih sodov ne osnažimo, dostikrat niti ne zabijemo, še manj pa, da bi jih žvepljali. Taki sodi plesnijo. Ako tak sod le malo z vodo izmijemo in potem novo vino va-nj vlijemo, dobi vino jako zopern okus po plesnobi, a ta okus se iz vina le težko odpravi. Tako vino seveda nima posebne vrednosti in cene.

Plesnive sode snažimo tako:

Sodu izbijemo dno in ga dobro odrgnemo in umijemo z vodo, v kateri je raztopljene nekoliko žveplene kisline (hudičevega olja). Na 100 litrov vode je dosti tri četrtine litra žveplene kisline, ktera se počasi v vodo vlije. Ko smo tako sod znotraj in zunaj oprali, potem mu dno vstavimo, ga nabijemo in dobro žvepljamo.

Za poduk in kratek čas.

Romanje koroškega Slovence v Rim I. 1888.

I. Popotovanje v Rim.

(Dalje.)

Loreto.

Na lavretanskem kolodvoru je bila čudna zmešnjava, stiska in gnječa. To so spoznali še celo Italijani; zato so pa tudi klicali: „Confusione! confusione!“ Vodstvo avstrijskih romarjev ni bilo v pravih rokah. Bilo nas je pa tudi preveč, da bi nas obilni fiakarji vse v slabih svojih vozovih odpeljati zamogli v mestice, ktero na hribu stoji. Dasitudi smo voznino Dunajskemu odboru že po-

prej plačali, potrebnih kart za vožnjo jih vendar mnogo ni dobilo. In ti so morali peš v mesto, ali so vožnjo še posebej plačali. Dasiravno sva s tovaršem za vožnjo in prenočišče II. reda plačala, vlovila sva k sreči lističe vsaj za III. red. Lah nas natlači na nevkretni voz, kolikor nas je mogel. Maha po ubogih osličkih in mulah kakor po snopju. Po vsem Laškem sem videl, najbolj pa v Rimu, da ubogo živino neusmiljeno trpinčijo. Lah nima srca do ljudi, in še manj do živine. Kedar je jezen, je hujski kot zverina. Na škripajočih garah srečno prilazimo do mestne dogane (cestnine). Osorni Caheji nas pa po nepotrebnem zadržujejo, dasiravno je že pozna ponočna ura, in duhovniki, ki hočejo drugega dne meševati, se morajo od polnoči začeti postiti. Nepotreben pa je bil njih strah. V svoje veliko začudenje zvejo od poslanca rimskega pododbora, da duhovnikom, ki bodo meševali, ni ravno treba tešče biti. Pet ali šest ur zadostuje, da se mešnik v Loreti pred daritvijo sv. meše posti. Po tem takem se tudi častiti bralci ne bodo čudili, ako berejo, da so se v Marijini hišici 6. aprila sv. meše že ob dveh popolnoči brati začele, in se končale ob peti večerni uri. Po tej uri se nam je vrniti tudi na kolodvor, da se spet po noči naprej odpeljemo. Le odmerjeno število duhovnikov je zamoglo v toliko posvečenej hišici sv. mešo brati. Vsi drugi so meševali pri velikem ali pri stranskih altarjih, katerih je prav mnogo. V Loreti smo prvokrat zapazili, kako hudobni so laški pobalini, ki duhovnikom pri sv. meši strežejo. Paglavcem obrača altarju in duhovniku hrbet, se pači in okoli zija, kdo bi v cerkev prišel. Obišče med sv. mešo tudi svojega bližnjega ravno tako malopridnega tovarša, ki pri drugem altarju streže, da se pogovarjata in smejita. Bolj ko tem mladim hudobnikom čudil sem se v Rimu že staremu cerkvenemu strežaju, ki se je pri sv. meši tudi obnašal, kakor bi bil še kakšen pobalin. Paglavcem, starim in mladim bi se laški bič bolj prilegel, kakor pa ubogi brezpametni živini. V cerkvi razposajenost, po krčmah molčenje in odiranje tujecev, to je posebni značaj mnogoterih sedanjih Lahov. In kaj bi še le rekel o lavretanskih in družih laških beračih? Po laških mestih sosebno v Loreti jih vse mrgoli kakor mravelj v mravlišču. Sitni so laški prodajalec, še sitnejši berači, lavretanski pa so kralji in kraljice vse nadležnosti, rekel bi, nesramnosti. Krasoto cerkve in kraja, pa tudi neugodnosti, ktere romar v Loreti trpi, je že g. Gomilšak v svojej knjigi „Potovanje v Rim“ str. 42 do 50 prav resnično in temeljito popisal.

Po končani nemški pridigi je bila romarska slovesna sv. meša, ktero je pel predsednik glavnega dunajskega odbora, preč. gosp. kanonik grof Lippe. Ako sem prav štel, je pelo pri tej sv. meši 12 loretanskih pevcev, rusastih možiceljnov, oblečenih z rocheti in pokritih z duhovskimi kapami. Vbrano in lepo so peli, pa tako posvetno, da je bilo vse njih petje bolj godčevske veselici ali koncertu podobno, kakor pa cerkvenej pobožnosti. Pri glorijski so tako preneznansko vdelaivali, da so hitronožnim Dunajčankam nehoté pete poskakovale. „Allegro“, in zopet „allegro“! Verjemite mi, da taka gnjusoba na toliko svetem mestu ni bila po godu mojim koroškim ušesom, zato se podam vnovič v sveto hišo, da si jo in njene zna-

menitosti bolj na tanjko zapomnim. Toliko lažeje se mi je to posrečilo zdaj, ko tukaj ni bilo tolike guječe kakor poprej. Mili Bog! kolike skrivnosti so se v tem svetišču nekedaj godile. Z največim spoštovanjem poljubujem svete stene, — mislim na angelja, ki je Marijo pozdravil: „Češčena, milosti polna, Gospod je s teboj!“ S solznimi očmi na pol glasno zdihnem: Pozdravljene svete stene, ktere je posvetila najsvetejša družina! Blizo tam je tudi ognjišče, na katerem je kuhala najsvetejša Devica. Tudi to svetišče poljubim in moj duh se zamisli v davno pretekle čase. O dragocene svetinje! vedno mi ostanete v hvaležnem spominu.

Po dokončanem Božjem opravilu nesem nakupljene spominke ali odpustke blizo tam sedečemu korarju, da jih lepo blagoslovi, drugi pa se jih dotakne s skledico, iz ktere je sveta družina jedla.

Naj v kratkem še omenim našega zbora v cerkveni zakladnici. Tu sem nas zvali odbornik rimskega pododbora, češ, ima nam kaj posebnega povedati. Mož res govori nemški, pa tako po westfalsko, da ga tudi rojeni Nemei težko zastopijo. Vbral je tudi ktero šaljivo. Med drugimi najdenimi rečmi pokaže tudi klobuk, ktere ga je koroška gospa zgubila, češ, neka gospa je glavo zgubila. Glasni smeh. Nobena ženska se ne oglasi. Zdaj stopi koroški duhovnik k odborniku, sprejme med splošno veselostjo srečno najdeni klobuk — glavo — in ga skrivaj izroči sramožljivej ženi.

Ogledali smo pozneje še cerkveno zakladnico (tesoro). Bogata je, da jej na Laškem, rekel bi, na vsem svetu ni enake. Tu notri, si mislim, tolike dragocenosti, zunaj po ulicah pa nepopisljivo uboštvo! Kaj bi kaj začeli Loretanci, ki od božje poti živijo, naj bi si Marija kakšen drug kraj izvolila, in zapovedala angeljem, da njeno hišo kam drugam prenesejo? Kaj bi storil sv. Lorenc s tolikimi zakladi, ki so v zakladnici nakopičeni? Kaj zunaj z berači? Mislim si: Sv. Lorenc (Življ. svet. III. 216) je razdelil cerkvene zaklade ubogim, da ne bi jih ajdje poropali. Skušnjava mi pa dé: Kdo pa dober stoji za framazonsko laško vlado, ki je v denarnih zadregah in ktera gledé cerkev in je v cerkvenih lastin nima posebno tenke vesti?

Z vročo željo, naj bi se Marijina sv. hišica nazaj preselila v slovenske kraje, peljemo se na večer v petek nazaj v Ankono. Zopet se vozimo vso dolgo noč, in po šesti jutranji uri v soboto se srečno pripeljemo v Assisi.

(Dalje sledi.)

Smešničar.

K pivovarju pride učen mož in mu reče: „Gospod, če me dobro plačate, vam pa povem, kako zamorete pivo (ol) skuhati brez hmelja in ječmena.“ — „Pojte se solit,“ reče pivar, „to znam davno že sam!“

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Pri Gornjem Dravbregu je navstala povodenj. Gosp. deželni predsednik se je tje podal, da si škodo ogleda in vse potrebno ukrene. — Okoli Beljaka je pobila toča in napravila dosti

škode. — V Celovcu so na smrt obsodili tistega Schlehnerja, ki je pred devetimi leti umoril nekega laškega polirja in mu denar pobral. — Toča je pobila na spodnji Zili. — Foresti, vrednik beljaškega lista, ki vedno obira slovenske rodoljube in duhovnike, je bil zarad žaljenja časti obsojen na dva meseca ječe in 100 gld. kazni. — Na Pliberški vigredni semenj se je prignalo 1000 repov živine. Kupčija je bila še dosti živa. — V Vrbskem jezeru pri Poračah je utonil nek laški delavec. — Novo mešo je pel v Doberli vasi č. g. P. Berthold Kumer. — Č. kr. okrajni glavar v Špitalu Ant. Stanfel imenovan je referentom za gruntno razdelitev in uravnavo pri deželni vladi v Celovcu. Na njegovo mesto pride okr. glavar v Wolfsbergu Rudolf Bäumen. Vladni tajnik dr. Edvard Hermann imenovan je okrajnim glavarjem za Wolfsberg, okr. komisar Karl Murmayr vladnim tajnikom, vladni konc. Franc Ks. Mayrhofer plem. Grünbühel okr. komisarjem, konc. prakt. Janko Kremenšek vladnim koncipistom. Okrajni komisar v Špitalu Leopold Haller in vladni konc. Rudolf baron Myrbach imenovana sta krajnima komisarjema za gruntno razdelitev in uravnavo in sicer prvi za Beljak, drugi za Velikovec. Stavbeni svet in predsednik stavbenega oddelka pri deželni vladi Ignac Schrey poklican je k ministerstvu za notranje stvari in na njegovo mesto pride nadinženir v Špitalu Ludovik Gföllner. — Podraženje smodek bo finančni upravi težko kak dobiček prineslo. Od vseh strani se čuje, da kadilci popuščajo smodke in si kupujejo pipe. Nove smodke po 2 kr. so (vsaj v Celovcu) tako slabe, da jih ni moč kaditi. — Nova kosarna v Beljaku bo menda še letos dogotovljena. — Prebivalcem občin Gornji Dravbreg in Flaschberg, ki ste vsled povodnji toliko trpeli, so svitli cesar podarili 1200 gld. — Umrli je Celovski rudarijski glavar vitez Luka Kronig. — V Lukavi v zgornji zilski dolini bo od 28. junija do 1. julija velika cerkvena slovesnost v čast sedmerim svetnikom servitskega reda, ktere so sv. oče Leon XIII. letos svetnikom prišteli. — Govori se, da sta v Vrbskem jezeru utonila dva dečka pri Poračah in nek pijan kmet iz Ribnice. — Neki lopov je v Celovcu po noči napadel Primoža Novaka iz Mostiča, ga s kamni potolkel in mu vzel 2 gld. 50 kr. denarja. Napadeni še živi; roparja pa še nemajo. — Čast. bralce opozarjamo na oglasilo J. Deillerja v današnjem listu, ki ima edino krščansko fabriko, ktera izdeluje tkanino za cerkvena oblačila na Avstrijsko-Ogerskem. Vsako leto potuje njegov zastopnik Franc Brückner po naših deželah in prejema naročila za razne cerkve. Za stolno in glavno farno cerkev v Celovcu je izdelala omenjena fabrika prekrasna cerkvena oblačila po nizkej ceni. Dobiva tudi naročila od najiminenitnejših cerkvenih dostojanstvenikov po vseh avstrijsko-ogerskih deželah. Posebno jo priporočujeta knezoškof Krški in Lavantinski. Razna druga priporočilna pisma pričajo, da je Deillerjeva tvrdka po vsem zanesljiva. Ker se dandanešnji vriva povsod judovska roba, naj bode tvrdka Deillerjeva, ki je edina krščanska na Avstrijskem, vsem cerkvenim predstojništvom gorko priporočena. — Binkoštno nedeljo popoldne pogoreli so na Mišljah, Šmiheljske fare na Krci, Humnikovi hlevi in hiša tako hitro, da še živine

niso mogli vse rešiti in le težko so oteli sosedno Hudecovo hišo, ki se je že v nemala. Binkoštni pondeljek popoldne pa je pogorelo na Humskem bregu, Tinjske fare, pri Juriju in Primožu čisto vse, le živino so rešili.

Na Kranjskem. Pogorelecem v Vinici so državni poslanci slovenski podarili 75 gld. — V Cerkljah na Dolenjskem so našli utopljeno neko 20 do 30 let staro žensko. — Osepnice so se prikazale v Raški in Čateški župniji. — Okoli Krškega in Leskovca se trtna uš vedno bolj širi. — Posojilnico ustanovijo v Logatecu. Dobro! — V Kamnik in Logatec dobijo živinske zdravnike. — Pri Postojni je strela vdarila med ovce in jih 26 ubila. — V Semiču je umrl narodni grajšček Fr. Kuralt. — V Krškem je nekdo v mali loteriji zadel 1920 gld. — V Ribnici bo 16. avgusta živinska razstava. — Kako malo pazijo stariši na male otroke, se vidi iz uradnega razkaza. Lani se je samo na Kranjskem ponesrečilo 88 otrok, ker so stariši premalo na-nje pazili. Utonilo jih je 41, zgorelo 19, oparilo se jih je 5, povoženih je bilo 7, zadušenih 5; v globočino jih je padlo ali se drugače pokončalo 11. Pazite toraj na otroke in ne puščajte jih brez varuha! — Iz Bohinjske Bistrice se nam piše, da je strela vdarila v neko bajto, ubila gospodarja in kočo uždala.

Na Štajerskem. Blizo Marenberga so nekega neznanega človeka mrtvega iz Drave potegnili. — Okoli Celja bojo letošnjo jesen velike vojaške vaje. Zbere se do 30.000 mož iz Štajerske, Koroške in Kranjske. Sam cesar in cesarjevič Rudolf prideta gledat te vaje. — Človeško okostje našli so vzdano blizo Gornje Radgone. — V Dravo padel in utonil je strojar Malavašič v Mariboru. Po stanu in imenu soditi, je bil iz Vrhnike doma. — Nemški turnarji iz Celja napravili so izlet v Šoštanj in med slovesno procesijo vganjali svoj dirndaj, da so ljudi pri molitvi motili. To jim ne dela časti. — Pri Mariboru je v Dravi utonil dijak Meden iz Cirknice. Tako dereča voda, kakor je Drava, ni za kopanje! — V Velenji so se prikazale osepnice. — Zavoljo uboja sta bila obsojena M. Vranko iz Kalobja na 5, in Fr. Rešetar iz Podvolovljaka na 3 leta težke ječe. — Toča je pobila okoli sv. Lorenca ob koroški železnici. — Od sv. Pavla nad Celjem piše Blaž Winter, da so tam dobili nove, prav lepo ubrane zvonove od Samasse v Ljubljani. Dne 10. junija so mil. g. knezoškof Lavantinski nove zvonove blagoslovili, drugi dan potem pa delili sv. birmo. Od tam so šli mil. g. vladika dalje po savinjski dolini deliti sv. birmo. — Od lepe knjige „Jugoslovani v zlati Pragi in na Velehradu“ ima pisatelj še kakih 100 iztisov na prodaj. Velja 45 kr. Kdor se potovanja ni mogel vdeležiti, bo tukaj vse popisano našel, kakor bi sam zraven bil. Zato knjigo toplo priporočamo. Prodaja jo g. Alojzij Vakaj pri sv. Ani v slov. Goricah, pošta Murek. — Ustrelil se je neki bukovec v Ptuj. — Roparja Zorina v Celji niso obesili. Pojde pa v težko ječo. — Pri Loki je utonil 12 leten deček. — Novo pošto dobili so pri sv. Benediktu v slov. goricah. — V Braslovčah se je ustanovilo bralno društvo. — V Dravo je skočil neki žagar pri Vuzenici. — Svojega otroka v spanji zadušila je neka ženska v Drožanji. Malih otrok ne gre v postelj jemati. — Okoli Ormoža se klati cela

tropa tatov, da nobena hiša ni varna pred njimi. V pest jih pa še niso dobili.

Na Primorskem. Pri procesiji sv. Rešnjega Telesa v Trstu sta se splašila dva konja in povozila 4 ženske in 6 deklic; dve ste težko ranjeni. — V Trstu se je odprla velika vinska razstava. — V morji pri Miramari so mrtvega našli nekega laškega slikarja. — V morji pri Trstu straši velik morski volk. Ribiči so ga videli. — Goriški mestni zbor je dovolil v praznovanje cesarjeve 40letnice 10.000 gld., da se napravi otroški vrt. — Na Goriškem imajo letos spet hudo vročino in sušo. Bog se usmili! — Svoje novorojeno dete je umorila neka brezsrčna ženska v Škednji pri Trstu. — Na Goriškem so začeli premišljevat, kako je to, da je Slovenec v Gorici tako zavržen, ko vendar Slovenci toliko denarja znosijo laškim Goričanom. Ker Lah ni hvaležen za prejeti denar, začeli so se Slovenci sami bolj poprijemati kupčije, ogibajo pa se takih prodajalnic in obrtnikov, kjer se goji le mržnja do Slovencev. Nek rodoljub celo predlaga, naj bi se napravila velika založnica raznega blaga za celo deželo, potem naj laški trgovci le Furlanom prodajajo svojo robo, in naj podpirajo „pro patria“, kolikor se jim ljubi, če bojo imeli!

Po drugih deželah. Iz Djakovega izvemo, da so škof Strossmayer, ki so aprila meseca vodili Hrvate pred sv. očeta, popolnoma zdravi in krepki. Ravnokar so napisali lep pastirski list o rimskem romanju. Ob koncu tega meseca pa pridejo po svojej navadi v Slatino pri Rogatecu. Slovenci se tega veselimo. — Dijakovsko stolno cerkev bode še tega meseca posnel fotograf v celoti in posameznih znotranjih delih, podobah in altarjih, da se tako priredi „album“ (knjiga s fotografijami) za pariško razstavo. — V deželi Konstantine v Afriki se je prikazalo toliko kobilic, da so vse pokončale, kar je bilo zelenega. — Cesarjevič Rudolf ogledal si je vojaštvo v Zagrebu in v Bosni. Povsod je bil sprejet z navdušenjem in veliko častjo. Hrvate je pohvalil, da so junašk in zvest narod. Zagreb je bil ves olepšan in razsvitljen. — Na Dunaji je umrl slovenski rojak dr. Pogazhnik, doma iz Kranja. — Na Reki je umrl trgovec Miha Lenče, doma iz Ljubljane. — Zagrebškem revežem je podaril cesarjevič Rudolf 2000 gld. — V Zagrebu je začel dvakrat na mesec izhajati šaljivi list „Štipavac“ (škorpion), ki ima prav čedne in smešne podobe. — Da bi se požigalec sam izdal, je še novo. To je storil nek pomočnik iz Koroškega, ki je v Liencu na Tirolskem zažgal hišo svojega mojstra, potem šel v Meran in od tam pisal, da je on to storil iz jeze, ker ga je mojster razžalil. — V Ameriki je umrla neka zamorka stara 122 let. — V Aleksandriji v Egiptu je ušlo iz ječe 20 kaznjencev. Utaborili so se v mošnji in se redarjem (policajem) hudo branili. 15 je ostalo v tem boju mrtvih, 5 je ranjenih. Izmed policajev je mnogo ubitih, 31 ranjenih. — Nevarno bolan je msgr. Greuter, slavni govornik in tirolski državni poslanec. Slovani so mu veliko hvale dolžni. Čeravno Nemeč, se je vendar vedno potegoval za ravnopravnost in nasprotnike bičal z dobrimi in osoljenimi šalami. — Dunajčani so se že naveličali judovskih časnikov in jim nič več ne verjamejo. Krščansko življenje jim spet dopada. Prav! — V Meksiki ni nič novega, da roparji

oropajo cel železniški vlak. To se je pred kratkim spet zgodilo. Dva so ubili, denarja pa malo dobili. — V Virtembergu na Nemškem je devetleten deček umoril osemletnega, da mu je vzel nove škornje. Grozno! — Od vseh evropskih držav ima Italija največ zdravnikov 17.568; Nemčija 16.292; Francija 14.316; Anglija 14.081; Avstrija 11.000. Od teh jih živi največ po mestih, a na deželi ljudje pomirajo brez zdravniške pomoči. — V Castagnole pri Švici prinesla je štoklja 38 letni materi županji 6, reci: šest živih otročičkov, ki so pa kmalu umrli. Ta slučaj je morebiti edini na svetu. — Letošnjo zimo se je vozila na saneh soproga nekega učitelja z dvema otrokoma iz Kopenke v Rusiji v nadaljno selo Tatochin. Potoma iznenadil jo je tako gost sneg, da se ni moglo sploh nič videti. Konj obtičal je v snegu. Žena je morala prenočiti pod milim nebom; vlegla se je na sani, pokrila se in kmalu je bila s snegom tako zametana, da se ni mogla premakniti. Tako je ležala 60 ur. Slučajno je prišel istim potom lovec, kterege psi so pričeli na onem mestu lajati in kopati. Lovec je pristopil bliže, našel je mrtvega konja in pod snegom ženo in otroka, katerim pa se ni ničesa zgodilo. — Živa pokopana je bila mlada ženska v Velmeru na Erdeljskem. Klausenburški list „E. H.“ pripoveduje o tem strašnem dogodku to le: Žena ni mogla spati in zaradi tega je uživala razne lekove. Zaspala je potem tako trdno, da so mislili vsi, da je umrla. Pokopali so jo in nastopni dan so slišali grobokopi ječanje iz nje-nega groba. Urno so odkopali krsto in jo odprli ali nesrečna ženska je bila že zadušena. Obleka je bila vsa raztrgana, kar priča, da je bila žena v grobu res vskresila.

Duhovniške spremembe v Krški škofiji.

Č. g. Janez Schaubach, župnik v Šmarjeti pri Telenbergi, je dobil faro Vovbre. — Č. g. Ludovik Pirker pride za kaplana v Šmartno pri Beljaku.

Naznanilo.

Vsem čestitim udom podružnice sv. Cirila in Metoda „za Beljak in okolico“ naznanjam, da se bode dne 5. julija, t. j. na praznik sv. Cirila in Metoda, služila sv. meša z blagoslovom in sicer na čest svetima apostoloma ter za vse ude naše podružnice v teh-le farnih cerkvah: v Podkloštru, v Št. Lenartu pri sedmih studencih, na Brnci, v Štebnji, v Ločah in na Zili. Ura, o kterej se bodo služile sv. meše, se bo oznanila v nedeljo pred praznikom sv. Cirila in Metoda v dotičnih cerkvah.

Vse čestite ude vabim torej najljubnejše, da se prav obilno udeležé vsak v svoji fari te službe božje. Bog z nami!

Št. Lenart pri sedmih studencih, 17. jun. 1888.

Matija Wutti,

načelnik „podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico“.

Loterijske srečke od 16. junija.

Linc 17 29 47 64 16

Trst 34 74 47 65 19

Tržno poročilo.

V Celoveu je biren:

pšenica po . . .	5 gld. 10 kr.
rž	3 " 50 "
ječmen	3 " 50 "
oves	2 " 30 "
hejda	3 " 20 "
turšica	3 " 60 "
pšeno	5 " 50 "
proso	5 " 20 "
grah	— " — "
repica	— " 90 "
fižol, rudeči . .	6 " 60 "

Sladko seno . .	2 gld. 75 kr.
kislo	2 " — "
slama	1 " 70 "
meterski cent (100 kil).	
Fríšen špeh kl. —	gld. 70 kr.
maslo	1 " — "
mast	— " 75 "
Navadni volí	100—130 gld.
pitani volí . .	130—170 "
junci	65—100 "
krave	70—100 "
junice	45—60 "
prešički	4—13 "

Oglasila.

Hranilnica in posojilnica v Spodnjem Dravbregu

posluje vsaki petek od 1. do 6. ure popoldne v hiši g. Rabiča. Za uloge daje 4½%, od posojil jemlje 5½% obresti. Posojilo dobi le zadružnik (ki je uplačal delež za 10 gld.). Vsak zavedni Slovenec na spodnjem Koroškem naj bi podpiral ta narodni zavod!

Za odbor:

Dragotin Rous, kaplan,
kot načelnik.

Dr. Josip Schell,

advokat,

odprl bode svojo pisarno dne 1. julija t. l.
v Celovcu (Herrengasse šte. 8, v l. nadstropju).

Oglasilo.

Zemljišče, po domače Korak (Korakova huba) v Gurčičah pri Velikovcu se prodaja za 4500 gld. Zavolj daljnih pogojev naj se kupei oglasijo pri posestniku Andreju Morri v Gurčičah.

Kmetiške gospodarje

opozorujem, da se v moji prodajalnici dobi:

Rženi špirit, liter po 42 kr., nad 5 litrov po 40 kr.;
rženo žganje, najboljšo, liter po 22 kr., nad 5 litrov po 20 kr.;
sladkor (cuker) v klobuku, kila po 40 kr.;
kofeta, kila od 1 gld. 60 kr. do 1 gld. 90 kr.;
pšenična moka, kila od 14 kr. do 18 kr.;
žajfa, najboljša, kila 28 kr.;
sveče, v zavitkih po ½ kile 28 kr.;
petrolej, američanski, liter 20 kr.;
sol v štokih, kila 10¾ kr.;
grenka sol (Bittersalz), kila 10 kr.;
glauberska sol, kila 10 kr.

Tudi vse druge reči so pri meni boljši kup, ko drugod.

Ferd. Mussti

v Celovcu, Burggasse, „pri plehastem sladkornem klobuku“ šte. 12.

Velika kmetija blizu Vrbskega jezera, 70 oralov sveta v enem kosu, 24 oralov gojzda, 18 oralov njiv, 18 oralov travnikov, 10 oralov paše, lepo ograjene, lepa nova hiša, skedenj, hišno orodje itd. je na prodaj zavolj bolehnosti gospodarja. Les v gori je vreden najmenj 2000 gld. Če treba, se prodá tudi živina. Cena 8000 gld. — 4000 gld. se mora precej izplačati, — brez živine in orodja. Pri hiši je tudi gostilnica. Zavolj bližnjega jezera se vsi pridelki lahko prodajo. Več pove vredništvo „Mira“.

Franc Sadnikar,

trgovec z železjem v Celovcu
(Burggasse šte. 7.)

priporoča po najnižjih cenah grobne križe, trpežno pozlačene v raznih velikostih. Raznovrstno železo, kovane šinje za kola, podvozi, puše za kola, žlajfe, cokle, sploh železo razne debelosti in širokosti za vsako potrebo. Lopate, krampe, motike, sekire, capine. Žage z najboljšega jekla. Pile za žage, razna orodja za hišo in rokodelce. Kovanja za okna in vrata. Kovane in čevčnaste žeblice. Raznovrstna kuhinjska posoda z vlitaga in kovanega železa. Strelode (Blitzableiter) v ognju pozlačene. K seči (košnji) in žetvi opozarjam posebno na sloveče bistriške kose, srpe in prave Bergamaške kamene.

Ob jednem naznanjam, da sem se sedaj preselil v novo prodajalnico **Burggasse šte. 7.**, nasproti prejšnji, ter se slavnemu občinstvu za nadaljno naklonjenost uljudno priporočam. Potrudil se bodem, vsakega kupovalca pošteno in najboljše postreči.

Edina krščanska tvrdka,
katera prodaja

tkanino za cerkvena oblačila

na Avstrijsko-Ogerskem

Josipa Deiller-ja

na Dunaju, VII., Zieglergasse šte. 27.

Po želji se izdeljujejo mešni plašči, dalmatike, večerni plašči, cerkvena in društvena bandera, velum, nebo itd. kakor tudi vsa dela za cerkvene namene.

Zastopnik
Franc Brückner.

Mlad, trden in šolan mož, ki zna slovenski in nemški pisati in brati, bi rad prišel v kako večo gostilno ali trgovino za hišnega hlapca. Ponudbe na vredništvo „Mira“.

Gosp. **G. PICCOLI-JU**, lekarju „pri Angelu“
v Ljubljani.

Sprejmite izraz moje najiskrenejše zahvale za Vašo **esenco**, ktera me je rešila bolezni, koja me je spravila skoraj na kraj groba. Strašne bolečine sem trpel v želodcu brez vsakega upa na olajšitev. Vedno hujšej bolezni pridruži se še zlatenica. Ali jaz in mnogo mojih tovarišev dobilo je zopet popolno

zdravje, in to le po Vašej nedosegljivej „**Piccollijevej Esenci**“, za kjo smo Vam dosmrtno hvaležni.

Josip Tomazič,

e. kr. orožniški vodnik v Pulji.

Izdovatelj jo pošilja v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gold. 26 kr., poštno stroške trpé p. t. naročniki. — Te steklenice prodaja po 15 kr. eno, lekar Rizzioli v Rudolfovem in večina lekarn na Štirnem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, v Istri, Dalmaciji in v Tirolih. — Na Koroškem. Celovec: Thurnwald. — Pliberk: Schmid. — Trg (Feldkirchen): Zwerger. — Breže (Friesach): Aichinger. — Spital: Ebner. — Trbiž: Siegel. — Beljak: dr. Kumpf, Scholz. — Volšperg: Hut.

J. Bendik v Št. Valentinu

na Avstrijskem

priporoča svojo

redilno maščo za usnje.

Ta mast naredi usnje (leder) v čevljih, v jermenih, na vozovih itd. ne samo voljno in nerazmočljivo, ampak tudi trikrat bolj trpežno. Nadalje priporoča svojo

tinkuro za osvetljenje usnja.

Ta daje usnju črno svetlobo, ki ne obledi. Rabi se pri najvišem dvoru in pri e. kr. vojski. Bil sem za njo že 28krat odlikovan. Svarim pa pred ponarejenimi izdelki. — Oboje prodaja v Celovcu g. Mussi, v Beljaku g. A. Ornella, v Velikovecu g. Huth, v spod. Dravbregu g. Domaingo, v Št. Pavlu g. Stomitsch.